

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Pazderského a soudkyň Mgr. Magdaleny Bačíkové a JUDr. Ivony Ryšánkové ve věci

žalobce: **P.O.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Tkadlecem
sídlem nám. 3. května 1877, 765 02 Otrokovice

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti České republiky,**
IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
zastoupená na základě dohody o zastoupení Úřadem pro zastupování státu
ve věcech majetkových, IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 10 Praha 2

o 293.476 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 15. 12. 2020, č. j. 9 C 204/2019-224

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku III. mění tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 66.377 Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Uherském Hradišti (soud I. stupně) rozsudkem ze dne 15. 12. 2020, č. j. 9 C 204/2019-224, uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 43.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 223.476 Kč od 6. 10. 2019 do 16. 3. 2020, ve výši 10 % ročně z částky 43.000 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení, a to vše do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.); žalobu částečně zamítl, co do požadované částky ve výši 27.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 27.000 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení (výrok II.) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 79.880,44 Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.). Podle podstatné části odůvodnění ve vztahu k výroku III. soud I. stupně o náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jako o. s. ř., ve spojení s § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř. Žalobce byl úspěšný, co do 223.476 Kč a 43.000 Kč; požadavek na 70.000 Kč nebyl nijak nepřiměřený, a byť jej soud I. stupně korigoval částečným zamítnutím žaloby ve výši 27.000 Kč s příslušenstvím, záviselo toto rozhodnutí na úvaze soudu, pročež žalobci přiznal plnou náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši celkem 79.880,44 Kč spočívající v zaplaceném soudním

poplatku 2.000 Kč; v odměně zástupce žalobce 37.520 Kč /za 4 úkony právní služby po 9.380 Kč z tarifní hodnoty 266.476 Kč dle § 7 bod 6, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, dále jen AT/, v odměně zástupce žalobce 21.700 Kč /za 7 úkonů právní služby po 3.100 Kč z tarifní hodnoty 50.000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 AT/, v paušální náhradě hotových výdajů advokáta 3.300 Kč /za 11 úkonů právní služby – tj. převzetí zastoupení, předžalobní upomínka – uplatnění nároku u žalované dne 5. 4. 2019, podání žaloby dne 6. 12. 2019, částečné zpětvzetí žaloby dne 18. 3. 2020, účast u soudních jednání dne 12. 6. 2020, 7. 7. 2020, 22. 9. 2020 a 15. 12. 2020, porada s klientem dne 3. 7. 2020, 3. 8. 2020 a písemné podání soudu dne 18. 3. 2020 po 300 Kč dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) AT/, v cestovních nákladech 1.044 Kč /za cesty advokáta v délce 160 km celkem osobním automobilem LAND ROVER Combi, reg. zn. XXXXX, palivo nafta motorová za 31,80 Kč/l, sazba náhrady 4,20 Kč/km, k jednání soudu dne 12. 6. 2020, 7. 7. 2020, 22. 9. 2020 a 15. 12. 2020 z Otrokovic do Uherského Hradiště a zpět/, náhrady za promeškaný čas ve výši 800 Kč /za 8 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1, odst. 3 AT/ a DPH 21 % ve výši 13.516,44 Kč /§ 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř./.

Lhůtu k plnění soud I. stupně dle § 160 odst. 1 věta první za středníkem o. s. ř., s ohledem na to, že splnění uložené povinnosti žalovanou, jako státním orgánem, podléhá „konkrétním procesům jejich realizace“ stanovil delší než pariční; místo plnění stanovil podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

2. Proti výroku III. rozsudku podala z důvodu nesprávného právního posouzení odvolání žalovaná. Namítla, že se žalobce domáhal tří nároků, a to nemajetkové újmy 99.000 Kč za nezákonné omezení osobní svobody, náhrady škody 124.476 Kč za ušlý výdělek a náhrady nemajetkové újmy 70.000 Kč za nesprávný úřední postup spočívající v nevypravení rozhodnutí v zákonné lhůtě. Soud I. stupně měl při určení tarifní hodnoty nejprve vycházet z částky 224.476 Kč, která je součtem tarifních hodnot 50.000 Kč /§ 9 odst. 4 písm. a) AT/ za nemajetkovou újmu požadovanou žalobcem ve výši 99.000 Kč a 50.000 Kč /§ 9 odst. 4 písm. a) AT/ za nemajetkovou újmu požadovanou žalobcem ve výši 70.000 Kč a 124.476 Kč /§ 8 odst. 1 AT/ za náhradu škody požadovanou žalobcem ve výši 124.476 Kč; po částečném zastavení řízení měl vycházet z tarifní hodnoty 50.000 Kč /§ 9 odst. 4 písm. a) AT/ za nemajetkovou újmu požadovanou žalobcem ve výši 70.000 Kč. Za podání ze dne 18. 3. 2020 měla být žalobci odměna přiznána pouze jednou. Za předžalobní upomínku neměla být žalobci odměna přiznána vůbec, neboť § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem za tento úkon náhrada nákladů řízení nenáleží (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1829/2010). O náhradě nákladů řízení měl soud I. stupně nadto rozhodnout dle úspěchu ve věci a žalobci přiznat pouze 85 % z jím vynaložené částky 63.472,84 Kč, tj. částku 53.951,91 Kč. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výroku III. změnil a žalobci vůči ní přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 53.951,91 Kč do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
3. Žalobce ve svém písemném vyjádření k odvolání žalované uvedl, že žaloba byla podána důvodně, výše přiměřeného zadostiučinění závisela na úvaze soudu a nebyl proto důvod postupovat dle § 142 odst. 2 o. s. ř., nadto poměřovat úspěch a neúspěch je nutno v širších souvislostech a nikoliv mechanicky (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1310/09, sp. zn. IV. ÚS 1/04). Jím požadovaný nárok 70.000 Kč nebyl nijak přemrštěný, žádná vodítka pro určení jeho výše nebyla dána. Pokud mu soud I. stupně přiznal plnou náhradu nákladů řízení, posupoval správně. Počet úkonů měl rovněž za správný; všechny konzultace ani účtovány nebyly. Dle něj podání ze dne 18. 3. 2020 obsahovalo dva úkony (částečné zpětvzetí žaloby, doplnění tvrzení a důkazů) a soud I. stupně mu je správně přiznal. Posouzení výše tarifní hodnoty ponechal na úvaze odvolacího soudu, když dle něj byl s ohledem na požadavky Ústavního soudu logičtější postup soudu I. stupně. Navrhla,

aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadeném výroku III. potvrdil, případně jej změnil.

4. Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), žalovanou jako k tomu legitimovaným subjektem (§ 204 o. s. ř.), jde o rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201 a § 202 o. s. ř. a contrario), přezkoumal v rozsahu napadení (§ 212 o. s. ř.) výrok III. rozsudku soudu I. stupně a řízení jeho vydání předcházející (§ 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř.), kdy bez nutnosti nařídít k projednání odvolání jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.) dospěl k závěru, že je namístě rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadeném výroku III. změnit.
5. Předmětem odvolacího řízení byl pouze odvoláním výslovně napadený výrok III. rozsudku soudu I. stupně. Ostatní odvoláním nenapadené výroky I. a II. nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 2, 3 o. s. ř.).
6. V rámci projednání odvolání odvolací soud ze spisu soudu I. stupně zjistil, že žalobou, doručenou soudu I. stupně dne 6. 12. 2019, se žalobce vůči žalované domáhal zaplacení částky 293.476 Kč (tj. 99.000 Kč za nezákonné omezení na osobní svobodě; 124.476 Kč za náhradu škody za ušlý výdělek a 70.000 Kč za nedodržení zákonné lhůty pro doručení písemného vyhotovení rozsudku) se zákonným úrokem z prodlení z částky 293.476 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení. Žalovaná žalobci dne 16. 3. 2020 zaplatila částku 223.476 Kč. Žalobce podáním, doručeným soudu I. stupně dne 19. 3. 2020 vzal žalobu zpět v části, v níž po žalované požadoval zaplacení částky 223.476 Kč; tímto podáním také doplnil svá žalobní tvrzení a označil důkazy k jejich prokázání. Usnesením ze dne 7. 4. 2020 č. j. 9 C 204/2019-61, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2020, soud I. stupně řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby žalobcem zastavil co do částky 223.476 Kč s tím, že řízení bude dále vedeno pro zaplacení částky 70.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 223.476 Kč od 6. 10. 2019 do 16. 3. 2020, a úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 70.000 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení.
7. *Podle § 142 odst. 3 o. s. ř., i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu.*
8. *Podle § 146 odst. 2 o. s. ř., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).*
9. Právo na náhradu nákladů řízení vynaložených účastníkem sporu je nedílnou součástí práva na soudní ochranu; soud však úspěšnému účastníkovi řízení přiznává pouze náhradu nákladů účelně vynaložených a nezbytných k řádnému uplatnění nebo bránění práva u soudu (viz náleží Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 988/12; náklady spojené se zastoupením advokátem nebude tedy vždy možno považovat za náklady nezbytné a účelně vynaložené.
10. Projednává-li soud ve společném řízení více sporů nebo jiných právních věcí, považuje se při rozhodování o náhradě nákladů řízení každá z těchto věcí za samostatnou. U každé takové věci je proto třeba samostatně posoudit míru úspěchu a neúspěchu účastníků a ve vztahu ke každé jednotlivé věci stanovit, zda a kdo z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které účastník současně vynaložil na více společně projednávaných sporů nebo jiných právních věcí, je třeba rozdělit podle poměru výše jednotlivých nároků (tj. podle toho, jak se ta která ze společně projednávaných a rozhodnutých věcí podílela na vzniku těchto nákladů). Rozdílnost ve způsobu zjišťování výše jednotlivých nároku má za následek dvojí režim rozhodování o náhradě nákladů řízení při částečném neúspěchu /srovnej Drápal, Bureš a kol., Občanský soudní řád I, II, 1. vydání, C. H. BECK 2009,

s. 973 – 982 a Svoboda, Smolík, Levý, Šínová a kol., Občanský soudní řád, 2. vydání, C. H. BECK 2017, s. 601 – 606/.

11. Pokud úspěch nároku nezávisí na znaleckém posudku či úvaze soudu, řídí se soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení § 142 odst. 1 o. s. ř. (v případě plného úspěchu) nebo § 142 odst. 2 o. s. ř. (v případě částečného úspěchu).
12. Pokud úspěch nároku závisí na znaleckém posudku nebo úvaze soudu, řídí se soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení, nespočívá-li neúspěch v základu nároku, zpravidla § 142 odst. 3 o. s. ř. Bylo by nespravedlivé a v rozporu se satisfakční funkcí žádat po účastnících, aby újmu podceňovali jen proto, aby se vyvarovali nákladové povinnosti. Základní je rozhodnutí, že do žalobcova osobnostního práva bylo zasaženo a určení výše nemajetkové újmy je teprve druhotné a navazující ([III. ÚS 170/99](#)). Výsledek řízení projevující se tím, že poškozený žalobce dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu anebo poskytnout mu morální satisfakci, popřípadě dosáhne konstatování porušení práva, lze s přihlédnutím k přiměřenosti žalované formy náhrady hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť žalobci nebylo přiznáno jím požadované plnění nebo jeho výše (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 30 Cdo 2707/2013 či obdobně rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 42/16 /srovnej Drápal, Bureš a kol., Občanský soudní řád I, II, 1. vydání, C. H. BECK 2009, s. 973 – 982 a Svoboda, Smolík, Levý, Šínová a kol., Občanský soudní řád, 2. vydání, C. H. BECK 2017, s. 601 – 606/.
13. V přezkoumávané věci soud I. stupně v důsledku objektivní kumulace vzniklé tím, že žalobce učinil předmětem řízení více nároků, ve společném řízení projednával tři nároky, a to nárok na zaplacení částky 124.476 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení, nárok na zaplacení částky 99.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení a nárok na zaplacení částky 70.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení.
14. Ohledně žalobou uplatněného nároku na zaplacení částky 124.476 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení je nutno uzavřít, že žalovaná žalobci částku 124.476 Kč po podání žaloby zaplatila, na což žalobce dne 19. 3. 2020 reagoval částečným zpětvzetím žaloby, jemuž soud I. stupně vyhověl usnesením ze dne 7. 4. 2020, č. j. 9 C 204/2019-61, jímž řízení v této části zastavil. Důvodem částečného zpětvzetí důvodně podané žaloby o zaplacení částky 124.476 Kč tedy bylo chování žalované, která z procesního hlediska zavinila, že řízení muselo být v této části zastaveno (§ 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř.), protože je na tuto částku při hodnocení úspěchu a neúspěchu ve věci nutno pohlížet jako na úspěch žalobce. Nárok na zákonný úrok z prodlení z částky 124.476 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení, tj. do 16. 3. 2020, byl žalobci vůči žalované přiznán výrokem I. rozsudku soudu I. stupně. Ohledně toho nároku tedy byl žalobce zcela úspěšný a žalovaná je proto povinna nahradit mu jím účelně vynaložené náklady řízení.
15. Ohledně žalobou uplatněného nároku na zaplacení částky 99.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení je nutno uzavřít, že žalovaná žalobci částku 99.000 Kč po podání žaloby zaplatila, na což žalobce dne 19. 3. 2020 reagoval částečným zpětvzetím žaloby, jemuž soud I. stupně vyhověl usnesením ze dne 7. 4. 2020, č. j. 9 C 204/2019-61, jímž řízení v této části zastavil. Důvodem částečného zpětvzetí důvodně podané žaloby o zaplacení částky 99.000 Kč tedy bylo chování žalované, která z procesního hlediska zavinila, že řízení muselo být v této části zastaveno (§ 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř.), protože je na tuto částku při hodnocení úspěchu a neúspěchu ve věci nutno pohlížet jako na úspěch žalobce. Nárok na zákonný úrok z prodlení z částky 99.000 Kč od 6. 10. 2019 do zaplacení, tj. do 16. 3. 2020, byl žalobci vůči žalované přiznán výrokem

I. rozsudku soudu I. stupně. Ohledně toho nároku tedy byl žalobce zcela úspěšný a žalovaná je proto povinna nahradit mu jím účelně vynaložené náklady řízení.

16. Ohledně žalobou uplatněného nároku na zaplacení částky 70.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení, soud I. stupně žalobě vyhověl v části 43.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ročně z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení a žalobu zamítl v části 27.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 6. 10. 2019 do zaplacení. Jelikož soud I. stupně konstatoval, že do práv žalobce bylo zasaženo a určení výše přiznané nemajetkové újmy záviselo na úvaze soudu I. stupně (soud I. stupně určil výši nároku postupem podle § 136 o. s. ř.), je nutno výsledek sporu ohledně tohoto nároku s ohledem na již výše uvedené judikatorní závěry i žalobcem ve vztahu k pravomocně přiznané částce nijak přemrštěný odhad a uplatnění tohoto nároku zhodnotit tak, že byť žalobci nebylo přiznáno plnění v jím požadované výši, měl žalobce ve věci „plný úspěch“ a o náhradě nákladů řízení bylo namíste rozhodnout dle § 142 odst. 3 o. s. ř. a žalobci přiznat vůči žalované plnou náhradu jím účelně vynaložených nákladů řízení.
17. *Podle § 8 odst. 1 AT, není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonu právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i dluhu. Při určení tarifní hodnoty se nepřiblíží k příslušenství, ledaže by bylo požadováno jako samostatný nárok. Podle odstavce 2 též zákonného ustanovení, je-li předmětem právní služby opětvující se plnění, stanoví se tarifní hodnota součtem hodnot těchto plnění; jde-li však o plnění na dobu delší než pět let nebo na dobu neurčitou, stanoví se jen pětinásobkem hodnoty ročního plnění.*
18. *Podle § 9 odst. 4 písm. a) AT, částka 50.000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech osobnostních práv, ochrany proti uveřejňování informací, které jsou zneužitím svobody projevu, slova a tisku podle právních předpisů o hromadných informačních prostředcích, a ve věcech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně osobních údajů nebo podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, s návrhem na náhradu nemajetkové újmy.*
19. *Podle § 12 odst. 3 AT, při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí.*
20. Odvolací soud při určení výše tarifní hodnoty vycházel z výše uvedených zákonných ustanovení i judikatury (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), dle níž je při stanovení tarifní hodnoty v řízení, jehož předmětem je zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nesprávným výkonem veřejné moci dle zákona č. 82/1998 Sb., příslušné aplikovat § 9 odst. 4 písm. a) AT. Odvolací soud tedy při určení tarifní hodnoty u nároku na zaplacení částky 124.476 Kč s příslušenstvím vycházel z částky 124.476 Kč /§ 8 odst. 1 AT/, u nároku na zaplacení částky 99.000 Kč s příslušenstvím z částky 50.000 Kč /§ 9 odst. 4 písm. a) AT/ a u nároku na zaplacení částky 70.000 Kč s příslušenstvím z částky 50.000 Kč /§ 9 odst. 4 písm. a) AT/. S ohledem na § 12 odst. 3 AT a § 8 odst. 1 AT tedy odvolací soud u úkonů, které zástupce žalobce učinil do pravomocného zastavení řízení ohledně částky 223.476 Kč, při určení výše odměny zástupce žalobce vycházel z tarifní hodnoty ve výši 224.476 Kč (tj. 124.476 Kč + 50.000 Kč + 50.000 Kč), jež dle § 7 bodu 6 AT činí 9.220 Kč za jeden úkon právní služby a poté ve výši 59.978,88 Kč (tj. 50.000 Kč + 9.979,88 Kč, jež představuje úrok z prodlení 10 % z částky 223.476 Kč od 6. 10. 2019 do 16. 3. 2020), jež dle § 7 bodu 5 AT činí 3.500 Kč za jeden úkon právní služby.
21. Pokud se týká úkonů právní služby, nepřiznal odvolací soud žalobci odměnu za uplatnění nároku u žalované dne 5. 4. 2019, a to s ohledem na žalovanou správně namítané ustanovení § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb., dle kterého poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu; předběžné projednání nároku podle § 14 citovaného zákona má za účel umožnit vyřešení

sporu, nejde o formální řízení a není proto třeba, aby v něm poškozený byl zastoupen, což je důvodem proč zákon neumožňuje náklady právního zastoupení vynaložené na předběžné uplatnění sporu odškodnit; tento úkon pak není možné považovat ani za předžalobní upomínku dle § 11 odst. 1 písm. d) AT. Stejně tak odvolací soud žalobci nepřiznal odměnu za doplnění skutkových tvrzení a označení důkazů k jejich prokázání podáními ze dne 19. 3. 2020 a 6. 8. 2020, neboť skutková tvrzení měl žalobce vylicít a důkazy k jejich prokázání označit úplným způsobem již v žalobě, a pokud tyto sám či k výzvě soudu I. stupně doplňoval později, nejednalo se o úkony účelné.

22. S ohledem na výše uvedené tedy odvolací soud žalobci vůči žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení po zaokrouhlení ve výši 66.377 Kč, jež sestávají z žalobcem zaplaceného soudního poplatku 2.000 Kč, odměny zástupce žalobce ve výši 27.660 Kč za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby) po 9.220 Kč za úkon, odměny zástupce žalobce ve výši 21.000 Kč za 6 úkonů právní služby (účast u jednání dne 12. 6. 2020, dne 7. 7. 2020, dne 22. 9. 2020 a dne 15. 12. 2020, porada se zástupcem dne 3. 7. 2020 a dne 3. 8. 2020) po 3.500 Kč za úkon, paušální náhrady hotových výdajů 2.700 Kč na 9 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, částečné zpětvzetí žaloby, účast u jednání dne 12. 6. 2020, dne 7. 7. 2020, dne 22. 9. 2020 a dne 15. 12. 2020, porada se zástupcem dne 3. 7. 2020 a dne 3. 8. 2020) po 300 Kč na úkon (§ 13 odst. 3 AT), cestovného 1.044 Kč (dle správného vyčíslení provedeného soudem I. stupně jež žádný z účastníků nerozporoval), náhrady za promeškaný čas ve výši 800 Kč (dle správného vyčíslení provedeného soudem I. stupně jež žádný z účastníků nerozporoval) a DPH 21 % z částky 53.204 Kč ve výši 11.172,84 Kč /§ 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř./ . Přiznanou náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 160 odst. 1 o. s. ř.), když odvolací soud z důvodů uváděných již soudem I. stupně, využil možnosti prodloužení doby splatnosti.
23. S ohledem na výše uvedené tedy odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadeném výroku III. dle § 220 o. s. ř. per analogiam změnil tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 66.377 Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
24. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. Předmětem odvolacího řízení byla částka 79.880,44 Kč nákladů řízení přiznaných žalobci vůči žalované soudem I. stupně; žalovaná se odvoláním domáhala, aby žalobci bylo vůči ní na náhradě nákladů řízení přiznána pouze částka 53.951,91 Kč (tj. snížení přiznaných nákladů řízení o 25.928,53 Kč); odvolacím soudem byla žalobci vůči žalované na náhradě nákladů řízení přiznána částka 66.376,84 Kč (tj. snížil o 13.503,60 Kč). Ve vztahu k částce 25.928,53 Kč tedy úspěch žalované v odvolacím řízení tvoří částku 13.503,60 Kč (tj. 52 %) a neúspěch částku 12.424,93 Kč (tj. 48 %), pročež odvolací soud uzavřel, že je namístě žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznat, když úspěch i neúspěch obou účastníků je téměř totožný.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Zlín 8. dubna 2021

JUDr. Robert Pazderský v. r.
předseda senátu